

[Erik Eriksen.]

løse at faa Beskæftigelse ved disse Arbejder fremfor at gaa ledige, og det har vi ogsaa fastslaaet, men Hensynet til det daarligst stillede Erhvervsliv maa ogsaa understreges. Hvis vi ikke gør det, er vi ude i noget, som slet ikke er til at overse; dette tror jeg ogsaa vil blive anerkendt af alle forstandige Mennesker.

Naar vi har stillet disse Ændringsforslag, er det, fordi vi erkender, at Samfundet har Pligt til at hjælpe de Mennesker, som uden Tvivl er ude i Nød, men Ansvaret herfor maa ligge i den Erhvervspolitik, der føres, og det er i Grunden sørgeligt, at vi staaer her og drøfter Arbejdsløshedsproblemet ganske i Blinde, uden at Regeringen er i Stand til at oplyse, hvor den i Fremtiden vil sætte ind for at skaffe Arbejde inden for Produktionen. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet erkendte aabent, da vi sidst behandlede dette Forslag, at Industrien var naaet op paa et Antal beskæftigede, som det ikke var muligt at øge meget. Derfor er det med fuld Føje, vi rejser Spørgsmaalet: hvor vil den høje Regering sætte ind? Befolkningen i Almindelighed og de arbejdsløse i Særdeleshed kar Krav paa at faa et Svar.

I øvrigt skal jeg henvise til vore Udtalelser i Betænkningen og anbefale at stemme for de af Venstremindretallet stillede Forslag.

Boeck-Hansen: Jeg vil gerne straks sige til det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, at jeg kan meget godt forstaa, at det er vanskeligt at finde ud af, hvordan det kan være, at den Arbejdsløshed, som hersker i Øjeblikket, virkelig er saa stor, som den er, nu da man inden for Byerhvervene har Maksimum af Beskæftigelse. Jeg skal erkende, at naar man faar saa daarlige Oplysninger, som vi har faaet i Udvalget, er det ikke saa nemt at trænge til Bunds i dette, men faktisk er det, at Arbejdsløshedstallet er meget stort, skønt vi er oppe paa Maksimum af Beskæftigelse inden for Byerhvervet. I 1936 var vi inden for Arbejdsgiverforeningen oppe paa 191 000 beskæftigede; et saadant Tal har vi aldrig før været oppe paa; i 1930 beskæftigedes der 152 000. Man kan altsaa godt forstaa, at dette Arbejdsløshedstal virker lidt over-

raskende, og derfor har vi ogsaa Gang paa Gang bedt om at faa Arbejdsløshedstallet analyseret; det er efter min Mening af overordentlig stor Betydning.

Udvalgsarbejdet har til fulde bekræftet, at dette Lovforslag er meget daarligt overvejet og ikke videre godt forberedt, og det har den højtærede Socialminister ogsaa i Realiteten erkendt, thi noget af det første, der overhovedet skete i Udvalget, var, at den højtærede Minister fremsatte et Ændringsforslag. Og det trængte Lovforslaget virkelig ogsaa i høj Grad til. § 3 blev i Realiteten ændret saaledes, at der ikke mere var Tale om Statsarbejder alene, men der blev Tale om Statsarbejder, kommunale Arbejder og ogsaa Arbejder, udført af Institutioner, der fik offentligt Tilskud. Det var en meget væsentlig Ændring. Jeg gad ogsaa se Socialministeren drage ud i Landet og lave Cyklestier og Gangstier og Skolestier, og hvad de alle sammen hedder, disse Stier langs med Amtsvejene. Det vilde være noget underligt noget, at Staten var begrundt at lave dette.

Vi har bedt den højtærede Socialminister meddele os, om der var projekteret nogle Arbejder, og vi har faaet at vide, at det var der overhovedet ikke, og Aarsagen var, at man ikke kunde gøre noget saadant paa Forhaand; navnlig under Hensyn til Aarstiden og de usikre Vejrforhold kunde man ikke danne sig noget Overblik over de Kategorier af Arbejder, der vilde staa til Raadighed paa det Tidspunkt, da Arbejderne skulde udføres. Saaledes sagde den højtærede Socialminister til os. Af Hensyn til Aarstiden! Nu har dette Forslag været fremme i 1934—35, i 1935—36 og nu igen, og saa taler man om Aarstiden! Det er virkelig noget af det mærkeligste, jeg nogen Sinde har oplevet. Samtidig siger det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen: vi maa vente, til det Øjeblik indtræder, da vi konstaterer Arbejdsløsheden, og saa skal vi nok faa lavet en Arbejdsplan. Ja, men hvis det nu er en uheldig Aarstid? eller hvis det regner den Dag? Saa kan man altsaa ikke lave noget! Jeg maa have Lov til at sige, at enten maa det, den højtærede Socialminister siger, være lidt ved Siden af det rigtige, eller ogsaa maa det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen ikke helt have tænkt over sin Udtalelse.